

1894-09-30

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 5 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10880>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΪΑΗΡΩΤΕΑ

Ετήσια εν Κύπρω Σελίνια..... 8.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ 10.

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΓΚΑΘΙΣΤΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν. Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ.

«Ὅτε ὁ Λόρδος Βήκονοφιλδ ἀνήγειρε διὰ λαμπροῦ λόγου εἰς τὴν βουλὴν, ὅτι ἡ νῆσος Κύπρος θὰ καταλαμβάνετο ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν δυνάμει συμφάσεως μετὰ τοῦ Σουλτάνου, τυχαίως παρετήρησεν, ὅτι ἡ Κύπρος θὰ ἦτο μεγάλως ὠφέλιμος εἰς τὸ στέμμα ὡς μόνιμος «στρατιωτικὸς σταθμὸς». Κατὰ τὰ φαινόμενα ἀντὶ νὰ καταστήσῃ στρατιωτικὸς σταθμὸς, ἡ Κύπρος, ἐν πολεμικῇ ἐννοίᾳ ἔχει καταστήσῃ τόπος, ἐξ οὗ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ἀποχωροῦσι μὲ διπλὴν ταχύτητα. Ἡ ἀγγλικὴ φρουρὰ, συγχειμένη ἐξ ἡμίσεως τάγματος τῶν G. Rangers, ἔλαβε διαταγὰς, ὅπως μεταβῇ εἰς Μάλταν καὶ συμπληρώσῃ τὸν ἐκεῖ στρατόν, ἐνῶ ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς τῆς νήσου κατελήρθη ὑπὸ πανικῷ ἕνεκεν τοῦ ἀνυποστάτου φόβου, ὅτι ἠδύνατο ἀπαξ εἶτι νὰ περιέλθῃ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν δυστρόπων Τούρκων. Πάντοτε ἐσκέφθημεν, ὅτι ὑπῆρχον τόσαι πολλοὶ στρατιῶται ἐν Μάλτα, ὥστε, ἐάν εἰς πρόσθετος στρατιώτης ἐτίθετο εἰς τὴν νήσον, εἰς ἄλλο «νεζιονῆς» πρέπει νὰ παυθῇ. Ἀλλ' ἡ Μάλτα φαίνεται εἶχε μείνη μὲ ὀλιγώτερον στρατεύμα ἕνεκα τῆς αἰτήσεως ἐξ Ἰνδιῶν καὶ τῆ πτωχῇ Κύπρῳ ὑπέφερον ἐκ τούτου.»

«Sunday Times»

«Ἡ εἰδήσις, ὅτι οἱ τέσσαρες λόχοι Ἀγγλῶν στρατιωτῶν, εἴτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἐν Κύπρῳ φρουρὰν, ἀνεκλήθησαν, διέσπειρε τὸν πανικὸν ἐν τῇ νήσῳ. Ἡ αἰτία, ἣν δίδουσι αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ὅτι τὰ στρατεύματα χρειάζονται ἐν Μάλτα ἕνεκεν ἐλλείψεως στρατιωτῶν, εἶνε ἀλλόκοτος. Προξενεῖ ἐκπληξίαν τὸ, ὅτι τὸ ἀγγλικὸν στρατιωτικὸν δὲν δύναται νὰ οἰκονομήσῃ τέσσαρας λόχους, περίπου 300 στρατιώτας, ὅπως φρουρῶσι τὴν Κύπρον. Ἡ σημαντικότης τῆς νήσου ἐκ στρατηγικῆς καὶ πολιτικῆς ἀπόψεως δὲν δύναται νὰ μεγαλοποιηθῇ. Ἐν τῷ μέσῳ Κωνσταντινῶν καὶ Αἰγύπτου πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῆς Συριακῆς

ἀκτὴν καὶ τοὺς λιμένας, εἰς οὓς πάντες οἱ σιδηρόδρομοι ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ πρέπει νὰ σταματῶσι. Κατὰ τὴν ἐκβασιν πολέμου τινὲς μὲ τὴν Ρωσσίαν ἢ Γαλλίαν ἢ Κύπρον θὰ παρεῖγεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Οἱ τρεῖς μεγάλοι μας στρατιωτικοὶ τόποι ἐν τῇ Μεσογείῳ, ὅλοι αἱ νῆσοι, θὰ ἐπέτρεπον ἡμῖν, μετὰ καταλήλου ναυτικῆς δυνάμεως νὰ κυριεύσωμεν ὅλην τὴν Μεσόγειον. Οἱ τόποι οὗτοι εἶνε τὸ Γιβραλτάρ κείμενον ἐπὶ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, ἡ Μάλτα ἐν τῷ κέντρῳ καὶ ἡ Κύπρος ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἄκρας. Βεβαίως ἡ παρούσα Ριζοσπαστικὴ Κυβέρνησις ἐν τῷ παράφρονι φόβῳ τῆς περὶ παραδόσεως δὲν δύναται νὰ δνειρευθῇ περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς νήσου Κύπρου, ἢ κατοχῆ τῆς ὁποίας θεωρεῖται ὡς ἀριστοῦργημα τῆς πολιτικῆς τέχνης τοῦ Λόρδου Βήκονοφιλδ.

«England»

«Ἡ διαταγὴ διὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς ἀγγλικῆς φρουρᾶς ἐκ τῆς Κύπρου φυσικῶς διέσπειρε τὸν ἔσχατον φόβον μετὰ τῶν κατοίκων τῆς νήσου ταύτης. Δύναται τῷ ὄντι νὰ σημαίνῃ δυσὸν θάτερον, ἢ ὅτι ἡ Ἀγγλία μέλλει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κύπρον (ἐκ τούτου καὶ ὁ φόβος τῶν Κυπρίων), συμπέρασμός εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἴμεθα εὐδιάθετοι νὰ φθάσωμεν ἢ ἄλλως ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς εἶνε τέσπ ἡλαττωμένος, ὥστε δὲν δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτοκρατορικὴν ἀποικίαν μεγάλῃς στρατηγικῆς σπουδαιότητος φρουρὰν τεσσάρων ὀνομαστικῶν λόχων πεζικοῦ. Λέγεται πρὸς ἐξήγησιν τῆς διαταγῆς, ὅτι οἱ τέσσαρες λόχοι ἀπέργονται ἐκ Κύπρου εἰς Μάλταν διὰ ν' ἀναπληρώσωσι τὰ πρό τιμῶν μηνῶν σταλέντα στρατεύματα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἀγγλικῶν δυνάμεων ἐν Αἰγύπτῳ. Δυνάμεθα ἄρα νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι δὲ ἔχομεν ἄλλο μέσον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Μάλτας, παρὰ τὰς ὑπεξαίρεθείσας ἐκ τῆς Κύπρου ὀλίγας ἐκατοντάδας κοκκινόφρων.»

«The People»

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ἐπὶ τῆς παιδαγωγικῆς καὶ τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Ἄρ' οὐ ἡ ἐν γένει παιδαγωγία σαφηνίσθη διὰ τῆς Ἱστορίας τῆς Ψυχολογίας καὶ τῆς Ἠθικῆς τὰ περὶ αὐτὴν στρεφόμενα θεωρητικὰ ζητήματα, ἐνώπιον νέων προσκόπεται δυσχερειῶν, ἀναγομένων εἰς τὸ πρακτικὸν αὐτῆς μέρος. Τὸν ἄνθρωπον, ὡς κοινωνικὸν ὄντα, δὲν δύναται τις νὰ μορφώσῃ δι' ἐξυτὸν καὶ μόνον ἀσχέτως πρὸς τὸν περιστοιχοῦντα αὐτὸν κόσμον ὑπάρχει μετὰ τὸ αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων στενὴ σχέσις καὶ συνάφεια τὴν ὁποῖαν ὁ παιδαγωγὸς δὲν δύναται κατὰ τὸ δοκοῦν νὰ διασπάσῃ ἢ νὰ ἐξαλείψῃ. Τὴν τοιαύτην σχετικὴν τοῦ ἀνθρώπου θέσιν πρὸς τοὺς ὁμοίους του ληθμονῶν πολλάκις ὁ διδάσκων, παρεκτρέπεται τῆς ἀποστολῆς του καὶ καθιστᾷ τὸν παιδαγωγούμενον ἀνίκανον νὰ ζῆσθαι εὐαρέστως ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ἐξ ἄλλου μέρους ἕνεκα τῶν πρακτικῶν διὰ τὴν ὑπαρξίν ἡμῶν ὄρων εἶνε ἀναντιρρήτων ὅτι θὰ βιαιωθῶμεν νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν πρὸς πᾶν ἰδανικὸν καὶ ἰδεώδες ἐθνοσυϊώδη πετήσιν ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τῆς πραγματικότητος θέλομεν ὑποχρεωθῆν νὰ σχηματίσωμεν διδακτικὸν σύστημα ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις, καὶ πρὸς αὐτὴν τοῦ διδασκαμένου τὴν κλίσιν.

Ὁ Κάντιος περιγράφει διὰ ζωηρῶν χρωμάτων τὴν κατ' ἀνάγκην ἀντίφασιν τῶν περὶ παιδαγωγίας ἰδανικῶν σκέψεων πρὸς τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ πραγματικότητά. «ὡς θεμελιώδη ἀλήθειαν, λέγει δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἔπρεπε ν' ἀνατρέφωμεν τοὺς παῖδας οὐχὶ συμρῶνως πρὸς τὴν ἐνεστώσαν κοινωνικὴν ἡμῶν κατάστασιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τελειότερας διαπλάσεως δυνατῆς ἐν τῷ μέλλοντι, δηλ. κατὰ τὴν περὶ ἀνθρωπότητος καὶ περὶ τοῦ ὑψηλοῦ αὐτῆς προορισμοῦ σχηματισθεῖσαν ἰδέαν.

Ἐν τῇ ἐφαρμοσμένῃ παιδαγωγίᾳ πρέπει πάντοτε ν' ἀποβλέπωμεν κατὰ καθήκον εἰς τὸ μέλλον, ὅπως εὐκολώτερον συντελεσθῇ καὶ ταχύτερον ἐπι-

τευθῆ ἡ τῆς ἀνθρωπότητος προαγωγή. Ἀλλ' εἶνε ἐπίσης ἀνάγκη ἐὰν θέλωμεν ἀμέθως νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ τῆς δεούσης νὰ τύχωμεν ὑπολήψεως, νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὴν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἡμῶν κοινωνικὴν κατάστασιν, καὶ νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὸ ἐνεστώ, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ μεμακρυσμένον μέλλον. Ἐκ τῆς τοιαύτης ὀρμώμενοι γνώμη, φθάνομεν ἐνώπιον νέων προτάσεων, διὰ τὴν ἀκριβῆ τῶν ὁποίων ἐξήγησιν ἀπαιτεῖται ἢ μετὰ προσοχῆς ἐρεῖνα τῶν κοινωνικῶν ἡμῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται σήμερον ὁ τόπος. Τὰ ἴδω διαφόρα ταῦτα ζητήματα δύναται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς ἓν μόνον. Εἰς πόσους πρέπει νὰ διαιρεθῆ βαθμοὺς ἡ τῆς παιδαγωγίας διδασκαλία; Διὰ τῆς Ψυχολογίας ἐγνώσθησαν τὰ μέσα, διὰ δὲ τῆς Ἠθικῆς ὁ σκοπὸς τῆς παιδαγωγίας. Ἐπολείπεται ἤδη νὰ μάθωμεν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἐπιστήμης τὰς διαιρέσεις, τοὺς βαθμοὺς τοὺς ὁποῖους πρέπει ν' ἀκολουθήσωμεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ὅπως θεόντως ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς τῆς ὕλικῆς ζωῆς ἀνάγκας.

Κατ' ἀλήθειαν οἱ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ βαθμοὶ ἔπρεπε νὰ εἶνε τόσοι, ὅσοι καὶ διαθέσεις ὑπάρχουν τσαῦται αἱ διαιρέσεις αὐτῆς, ὅση καὶ ἡ ποικιλία τῆς καταστάσεως τῶν ἀ.θρῶπων. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶνε ἀδύνατος ὁ ἐπ' ἀπειρον, οὕτως εἰπεῖν διαμελισμὸς, καὶ ἀκατόρθωτος ἢ κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἐκάστου ἐξεύρεσις καὶ ἰδίως διδακτικῆς μεθόδου, περιωρίσθησαν εἰς τόσα μόνον παιδαγωγικὰ συστήματα, ὅσα καὶ κύρια ὑπάρχουσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τάξεις. Ἐκεῖ οὐδὲν ἀπαιτεῖται νὰ διευκρινίσωμεν, εἶνε μᾶλλον ὁ λεπτομερὴς προσδιορισμὸς τῶν ὄρων καὶ ἐξακριβώσις τῶν χαρακτηριστῶν τῶν ἐν χρήσει διδακτικῶν μεθόδων ἀνευ τούτου οὐδεμία δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ διδασκαλία ἀνάλογος πρὸς τὰς οὐσιώδεις τῆς νήσου ἀνάγκας.

Ἡ πείρα καὶ μακρὰ σκέψις ἐκ μέρους τῶν ἐχερρονονόντων καταδεικνύουσι τὴν ἀνάγκην συστάσεως τριῶν ἰδίων ἐκπαιδευτικῶν βαθμῶν 1) τῶν

της στοιχειώδους δημοτικής εκπαίδευ-
σεως 2) τόν της ανωτέρας δημοτικής
διδασκαλίας, τόν εν Γαλλία όνομοζό-
μενον ιδιικήν διδασκαλίαν, εν δέ τή
Γερμανία πραγματικήν και 3) τόν της
γυμνασιακής. Δύο εκ των ως εἴρηται
βαθμῶν υπάρχουν ἤδη, ἀλλ' εκείνος
ὅστις ἔπρεπε νά προτιμηθῆ, ὡς δυνάμε-
νος μεγαλύτερα νά ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμ-
φέροντα και τήν πρόσοδον τῶν νέων
της Σάμου δέν υπάρχει. Παρακατιόν-
τες θέλομεν προσπαθῆσαι ν' ἀποδείξω-
μεν διά βραχείων τήν ἐκ της ἐκ τῷ τό-
πῳ εἰσαγωγῆς και ἐφαρμογῆς του
προελευσμένην ὠφέλειαν.

Ἡ τοῦ λαοῦ διδασκαλία εἶνε ἡ
σπουδαιότερά πασῶν οὐδεμίαν δέ γρή-
ζει ἀ εὐτύχως τοιαύτη τις ἀλήθεια,
ὡς γνωστῆ τοῖς πᾶσι και αὐταπόδει-
κτος. Δέν ὅμως νά προσθέσωμεν ὅτι
ἐκεῖνο, τὸ ὅποσον ἀφορμῆ γίνεται βλά-
θης, εἶνε ὅπερ ἀναγκαίως ἀχρις ὠ-
ρας τήν της διδακταλίας πρόσοδον, εἶνε
τά ἐπ' αὐτῆς ἀπηργαιωμένα ἡ ἔνεκεν
ἀπερισκεψίας παραμερορρωμένα φρο-
νήματα μας. Πόσοι ἄνθρωποι, και ἐπὶ
τῶν ἡμερῶν μας ἐτι, παραδόξως ἰσχυ-
ρίζονται ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις εἶνε ἀν οὐ-
χι ἐπιζήμιος και ἐπιβλαβῆς διά τόν
λαόν, τοῦλάχιστον ὅπως ἀνωρελῆς δι'
αὐτόν, ὡς οὐδόπως δυνάμενη νά μετα-
βάλλῃ τὰς ἐξέεις του ἡ νά βελτιώσῃ τόν
χαρακτήρα του.

Τελευταῖον ἐν τινι εὕρισκόμενος
συναναστροφῆ, ἤκουσα μέ ἀπρίαν μου
κύριον εἶνα διαιτηνόμενον ὅτι ἡ ἐκπαί-
δευσις διεγείρει τόν κομπασμόν και
τήν κενδοζητίαν, ἐξάπτει τήν φαντα-
σίαν και τὰ πάθη, ἐτι, ἐν λόγῳ δια-
φθείρει και ἐξαγριώνει τόν παῖδα, δι-
αγράφουσα ἐκ της ψυχῆς του τήν τῶν
παλαιῶν χρόνων ἀπλοϊκήν ἀγνοίαν.
Ἄλλος τις εἶλεγεν ὅτι ἐσφαλμένως πι-
στεύουσιν ὅτι τὰ γράμματα ἡθικοποι-
οῦσι και ἐξευγενίζουσι τόν ἄνθρωπον,
οὐδέποτε δέ πρέπει νά ἐλπίζωμεν ὅτι
δι' αὐτῶν θά ἐξασφαλισθῆ, θά μονιμο-
ποιηθῆ, ἡ γενική τάξις και ἡσυχία, ὅτι
θά γίνωμεν δι' αὐτῶν μᾶλλον τίμιαι
και ἐνάστεται. Πρὸς ἀνασκευῆν τῶν
τοιούτων ἰσχυρισμῶν ἐπικαλεσθῶμεν
τόν ὀρθόν λόγον, ὅστις μᾶλλον ἡ τὰ
παραδείγματα ἀνευρίσκει εὐχερῶς
τὴν ἀλήθειαν. Καί πρῶτον διά νά πει-
σθῶμεν περὶ τοῦ ἀβασίμου τῶν ως εἴ-
ρηται παραδόξολογῶν, ἀρκεῖ νά στρέ-
ψωμεν τήν προσοχήν μας πρὸς τήν
συνδέουσαν τὰς διαφορούς της ψυχῆς
ιδιότητάς ἀρμονικήν συνάσειαν. Ἡ δι-
δασκαλία, λέγουσιν, εἶς μόνην ἀφορᾷ
τὴν διάνοιαν· ἀλλ' ἡ διάνοια δέν ἀνα-
πτύσσεται, ἐάν μὴ τουτοχρόνως προ-
οδεύσῃ κατ' ἀναλογίαν και αὐτὴ ἡ
ψυχὴ ἡ βούλησις, ἡ εὐαισθησία. Ὁ
διὰ της διδασκαλίας ἐξωραϊσθεῖς και
ἐξευγενισθεῖς ἄνθρωπος, ἀπαλλοτριου-
ται της βραβυρότητος και τῶν ἀγρίων
ἐπιζητιῶν, αἱ ὁποῖαι συνοδεύουσι κατ'
ἀνάγκην τήν ἀμύθειαν. Τὰ ἤθη του,
ἐάν μὴ τείλαν διαλευκανθῶσιν, ἐξήμε-

ρῶνται τοῦλάχιστον, ἡ καρδία του γί-
νεται μᾶλλον εὐπλαστος, μᾶλλον εὐ-
πρόσιτος εἰς τήν ἐκδήλωσιν ὑψηλῶν
αἰσθημάτων, και ἰδίως εἰς τὸ της φιλο-
πατρίας, εἰς ἐκεῖνο τὸς πρὸς τοὺς νό-
μους και τὰ πάτρια σεβασμῶ, εἰς τὸ
της θρησκείας. (Ὅλα τὰ εἶδη τῶν συγ-
κινήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐξ ἀρηρημένων
πρόερχονται πρᾶσάσεων, μόνον εἰς
μεμερορρωμένην δύνανται νά γεννηθῶσι
ψυχῆ. Ὁ ἐκπαιδευθεῖς ἄνθρωπος μέλ-
ζονα πάντοτε δεικνύει σεβασμῶν ἡ ὁ
ἀμαθῆς πρὸ τοῦ μεγαλείου τοῦ Νόμου,
και της πατρίδος. Ἀλλὰ και αὐτὰ πα-
ραλείποντες τὰ αἰσθητά, ὀφείλομεν
νά παραδεχθῶμεν ὅτι πᾶς εὐκαίδευτος
ὀξύτερον και λεπτοφύστερον διά της
μορφώσεως ἀποκτήσας νοῦν, εἶνε και
ἀβρότερος τῶν τρόπων, γλυκύτερος
τὴν συμπεριφορᾶν, και συνεπῶς ἡθικώ-
τερος τοῦ ἀγρυμμάτου. Ὡς τοιούτος
δὲ ἔχει και ἀκριβέστεραν περὶ τοῦ ἀ-
γαθοῦ και τοῦ κακοῦ ἰδέαν. Εἶνε γε-
λοῖον νά πιστεύωμεν ὅτι ἡ συνειδησις
εἶνε ἡ αὐτὴ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους,
ὅτι δέν εἶνε ἐπιδεικτικὴ ἀναπτύξις,
και ὅτι δεχόμεθα αὐτὴν τελείαν παρὰ
της φύσεως ὡςπερ μέλος τι τοῦ σώμα-
τος. Διὰ της σκέψεως μόνον, και της
σπουδῆς ὁ ἄνθρωπος τελείαν λαμβάνει
γνώσιν τοῦ καλοῦ και τοῦ καθήκοντός
του, ἡ παιδεία λοιπὸν φωτίζει τήν συν-
νειδησιν, διὰ της ὁποίας, ἐνισχυόμενοι,
κάταπνίγμεν τὰ πάθη και τὰς ἀπρε-
πεῖς ἡμῶν ἐπιζητεῖς.

Ἀλλ' ἴσως ἤθελε τις εἰπεῖν ὅτι ἡ
συνειδησις και ἀνεπτυγμένη ἐτι δέν
μᾶς σώζει· πολλάκις ἐκ τοῦ κακοῦ, δι-
ὅτι ὁ ἄνθρωπος δειλερίζεται και δεικεῖ-
ται ὑπὸ τοῦ συμπερόντος. Τοῦτο ἐν μέ-
ρει εἶνε ἀλήθες, ἀλλὰ πῶς ἄλλως δύ-
ναται τις νά μάθῃ ἡ διὰ της διδασκα-
λίας, ὅτι τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμ-
περόν πρέπει νά προτιμᾶται της αἰ-
σχροκερδείας, βαναύσουσ και κτηνώ-
δους ἰδιοτελείας τήν ὁποῖαν ἀσπάζον-
ται οἱ ἐποφθαλιώντες ἐπὶ της εὐτυχί-
ας τοῦ ἄλλου, οἱ ἐκ πάθους φθονοῦν-
τες και ἀποστρεφόμενοι τὸ καλόν; Ὁ
διὰ της παιδείας μερορρωθεῖς ἐννοεῖ ὅτι
ἐν μόνῃ τῇ ἀρετῇ ἐγκεῖται τὸ συμπε-
ρόν, δέν μένει δὲ ἀδιάφορος ἡ ψυχῆς
ὡς ὁ ἀπαιδευτος πρὸ της κοινῆς γνώ-
μησ. Ἐκ τῶν προεκτεθέντων ἔπεται ὅ-
τι ἐν παντὶ καιρῷ και τόπῳ πᾶς ἐγ-
γράμματος δύναται μετὰ περισσοτέρας
ἐπιτυχίας νά ἐνστερνισθῇ τὸ καλόν, ἡ
ὁ οὐδεμίαν τυχῶν διανοητικῆς μερορ-
σεως ἄνθρωπος, ὡς λίαν ὁ ὀπισθοδρο-
μικούς και ἀναξίους της ἐποχῆς των
θεωροῦμεν τοὺς φρονούντας ὅτι ἡ δη-
μοτικὴ ἐκπαίδευσις εἶνε οὐ μόνον ἀνω-
φελῆς, ἀλλὰ και βλαβερά διὰ τήν κοι-
νήν εὐήμερίαν και πρόσοδον. (Ἐπεται).
(Ἐκ της «ΣΑΜΟΥ».)

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ ΤΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ
ΠΑΡΙΑΣ ΩΣ ΦΥΤΟΥ ΠΑΡΑΓΟΝΤΟΣ
ΙΝΑΣ.

Τὸ πρῶτον τῶντα, ὡς γνωστὸν εἰς

πολλοῦ, ἐν Κύπρῳ ὡς λαχανικῶν, εἰς
ὀλιγούς δὲ ὡς φυτὸν παράγον ἰνας. ἡ
δύνατο νά καταστῆ πολῦτιμος ἄρω-
γός διὰ τόν διορισμὸν τῶν χωρικῶν.

Ἡ περιποίησις, τὴν ὁποῖαν ἀπαι-
τοῦσι τὰ στελέχη της Πάμιας, εἶνε
ἡ ἀκόλουθος.

Ἀπὸ συλλέξη τις τὸ πρῶτον, πρί-
πει νά ἐκρίζωνῃ τὰ στελέχη, τὰ ὁποῖ-
α νά δένῃ εἰς δεσμίδας, ἐκάστη τῶν
ὁποῖων νά ἀποτελῆται, ὡς εἴπωμεν,
ἐξ 150 ἕως 200 στελεχῶν. Τὰς δε-
σμίδας ταύτας πρέπει τότε νά ρίπτῃ
ἐντός της δεξαμενῆς τοῦ κήπου ὅπως
ἐμβραχῶσι (μουσχευθῶσι) και νά ἀρί-
νη αὐτάς ἐκεῖ ἀπὸ 8 μέχρι 12 ἡμερῶν.
Μετὰ τὴν περίσοδον ταύτην δύναται
νά τὰς ἐξαγάγῃ και νά συλλέξη τὰς
ἰνας κατὰ πολὺ παρόμοιον τρόπον, ὡς
ἐξάγει τις τὰς ἰνας της καννάθειας.

Μὲ τὰς ἰνας, ἀπὸ συλλεγῶσι, κα-
θαρισθῶσι και λευκανθῶσιν εἰς τὸν ἡ-
λιον, δύναται τις νά κατασκευάσῃ
σπάγγους ἡ σχοινία, κατὰ τὴν ἐκλο-
γὴν τοῦ παραγωγέως ἡ ἀγορασιῶ, και
ἀν παραγῆθῃ ἀρκετὴ ποσότης
τοιούτων, δύναται τις νά ἐξαγάγῃ
αὐτὰ εἰς λίαν ἐπικερδαῖς τιμάς.

Δείγματα τῶν ἰνῶν της Πάμιας
και τῶν ἐξ αὐτῶν γυναιῶν σχοινί-
ων δύναται τις νά ἴδῃ παρὰ τῷ Γρα-
φείῳ τοῦ Γεωργικῶ Τμήματος Λευ-
κωτίας ἡ ἐπ' αἰτήσῃ πρὸς τὸ Γραφεί-
ον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Διοικητοῦ.

Πᾶς ὅστις θά ἐπεθύμῃ περισσοτέ-
ρας πληροφορίας δέον νά γράψῃ ἀπ'
εὐθείας πρὸς τὸν Ἐπιμελητὴν τῶν
Γεωργικῶν Βιομηχανιῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Βεβαιούται ὅτι μοῖρα τοῦ ἀγγλι-
κοῦ στόλου θά καταπλεύσῃ εἰς Κύ-
προν περὶ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου.

Κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ ἐν Λάρ-
νακί κακρυγεροδίκειου, λαβούταν χω-
ραν τὴν παρελθούσαν δευτέραν, δύο
μόνον ὑποθέσεις ἐξεδικάσθησαν, ἡ μία
ἐπὶ φόνῳ δια λακτίσματος και ἡ ἑ-
τέρα ἐπὶ κλοπῇ περιβύτων. Καί διὰ
μὲν τὴν τελευταίαν τὸ δικαστήριον
ἐξέδωκεν ἀθωωτικὴν ἀπόρριψιν διὰ δὲ
τὴν πρώτην κατεδίκασε τὸν κατηγο-
ρούμενον Κωνσταντῆν Ἀντωνίου ἐκ
Μαζωτοῦ εἰς ἐξ μηνῶν φυλάκισιν, δι-
ὅτι ἐκτύπησεν ἀνευ προθέσεως νά φο-
νεύῃ. Κατεδίκασεν ἐπίσης εἰς δύο μη-
νῶν φυλάκισιν τὸν πατέρα τοῦ κατη-
γορουμένου Ἀντωνίου Γρηγόρη, διότι
εἶπεν εἰς τὸν ἐπὶ φόνῳ κατηγορούμε-
νον νά κτυπήσῃ τὸν φονεῖντα Γεωρ-
γῆν Ἀναστάση.

Τὴν δίκην ταύτην ὑπερέσπισε μετὰ
πολλῆς της δυνάμειος ὁ δικηγόρος κ.
Ν. Ρώσσης.

Τὸ Ἐπαρχιακὸν Διοικητήριον Λάρ-
νακος ἐξέδικασε τὴν παρελθούσαν πα-

ρασκευῆ, ἐξ ποινικᾶς ὑποθέσεις, ἀξι-
ας ἀναγραφῆς :

1ον. Κατεδίκασε τὸν Χασᾶν Ἀχ-
μέτ ἐκ Λάρνακος, κατηγορούμενον ἐ-
πὶ κλοπῇ ὠρολογίου, εἰς τρίμηνον φυ-
λάκισιν και τὰ ἐξέδωκε της δίκης.

2ον. Τὸν Ἀπτοῦλλᾶ Μοραπούτ και
Ριζᾶ Καρᾶ Μεχμέτ ἐκ Λάρνακος,
κατηγορούμενους ὅτι ἐπλήρωσαν τὸν
Τζιουρτζῶν Ἀράπην, κατεδίκασεν εἰς
δύο μηνῶν φυλάκισιν.

3ον. Τὸν Τζιουμτζιᾶ Ἀπτοῦλλᾶ ἐξ
Ἀγίου Θεοδώρου, ἀποπειρηθέντα νά
ἐκδίασῃ γυναῖκα, κατεδίκασεν εἰς ἐξ-
άμηνον φυλάκισιν.

4ον. Τὸν Ἀλῆ Σουλεϊμᾶν ἐκ Λευ-
κωτίας κατηγορούμενον ἐπὶ κλοπῇ ὠ-
ρολογίου κατεδίκασεν εἰς ἐνὸς ἔτους
φυλάκισιν, ἐδιπλασιάσθη δὲ ἡ ποινὴ
του αὐτῆ, διότι τὸ δεύτερον ἤδη κα-
τηγορεῖται ἐπὶ κλοπῇ. Τὸν συγκατη-
γορούμενον του Σαλήχ Σουλεϊμᾶν ἡ-
θώωσε.

5ον. Τὸν Κυριακὸν Γεωργίου και
Ἀντωνῆν Ἰ Κυριακοῦ ἐκ Κύρου, κα-
τηγορούμενους, ὅτι ἐδεδίραν συγγώρι-
όν των, κατεδίκασεν εἰς τρίμηνον φυ-
λάκισιν.

6ον. Τὸν Ὄσμᾶν Καρᾶ Μεχμέτ ἐκ
Τόχνης κατηγορούμενον ὅτι ἐκτύπη-
σε συγγώριον του, κατεδίκασεν εἰς
δύο μηνῶν φυλάκισιν.

—§—
Τὸ ἐπ' ἀδεία ἀπουσιάζοντα κω-
μοδικὴν Λευκάρων ἀντικαθιστᾷ ὁ κ.
Θεμ. Μ. Πάσσαλος.

—§—
Δέκα και πέντε περίπου Ἀρμένιοι
ἀρίκοιτο προχθὲς διὰ τοῦ ἐκ Συρίας
αὐστριακοῦ. Διηγούνται ὅτι ἀναχώρη-
σαν πρὸ τινος ἐξ Ἀμερικῆς ἐνθα ἐπὶ
ἐτη εἰργάζοντο ὡς σιδηροδρομῶν, κάτο-
χοι διαδακτριῶν ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ
ἐν Νεοδωράκῳ Γενικοῦ Προξένου της
Τουρκίας, και διὰ Γαλλίας ἀρίκοιτο
εἰς Ἀλεξανδρέτταν, ὅπως μεταβῶσιν
εἰς τὰ χωρία των, ἀλλὰ δέν τοῖς ἐπε-
τρέπη ἡ ἀπεβίβασις και σπλιέντες εἰς
Βηρυτόν ἐκρατήθησαν ἐπὶ ἓνα μῆνα,
πῆρῶνταντες εἰς τοὺς φυλάκας 36 λί-
ρας. Π αἰτία της κρατήσεως των ἦτο,
πῶς ληρῶσι διαταγαῖ ἐκ Κωνσταν-
τινουπόλεως, καθότι φαίνεται, πᾶς
Ἀρμένιος ἐγκαταλιπὼν ἀπαξ τὴν ὀ-
θωμανικὴν ἐπικράτειαν δι' Ἀμερικὴν
δέν δύναται νά ἐπιστρέψῃ εἰς Τουρ-
κίαν.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι θά ζητήσωσιν,
ὡς μαυθάνωμεν, ὅπως ἡ Κυβέρνησις
της Κύπρου φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν ὑπ' ὀ-
φιν της Ὑψηλῆς Πύλης.

—§—
Ἐξέδόθη ἀγγλιτικὴ ὑπὸ της Κυρίας
Λewis βιβλίον περὶ της ἡμετέρας νή-
του, ἐπιγραφόμενον «Εὐτυπώσεις Κυ-
ρίας ἐκ Κύπρου.» Τοῦτο ἐλπίζομεν νά
δημοσιεύσωμεν κατὰ μετὰφρασιν ἐν ἐ-
περλλίδι τοῦ «Νέου Ἐθ-ους».

—§—
Κατὰ τὴν «Νέαν Ἡμέραν» τὰ
γεγραμμένα φύλλα ὀκτείουσι τὴν

στρατιωτικὴν ἀδυναμίαν τῆς Ἀγγλίας, ἥτις, ἵνα πέμψῃ τέσσαρας μόνον λόγους εἰς Μελίτην. ἠναγκάσθη νὰ καταλίπῃ τὴν Κύπρον ἀνεὺ φρουρᾶς

—§—

Ὁ διοικητὴς Λευκωσίας δέχεται πρόσφορὰς διὰ τὴν ἐναικίαν τῶν ἐπιτοῦ Γρωθόπου λάρων γιόνος

—§—

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης δευτέρου κατέπλευσεν ἐνταῦθα ἐν τῶν ἀτυμοπλοίων τῆς ἐταιρείας «Prince Line», ἔπερ ἀνεχώρησε τὴν ἐπιτοῦσαν.

—§—

Ἀφίκετο ἐν Κύπρῳ διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐυελπίου ἀσκησιάρχου κ. Πολύβιος Μοδινίς, προτιθέμενος, ἀφοῦ διατρίψῃ ἐπὶ τινα χρόνον ἐν Λεμεσῶν, νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

—§—

Ἐπανέκυρψεν ἐκ Πόρτ Σάϊδ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τῶν ἐν Κύπρῳ καταστικμάτων τῆς Ὁθ. Τραπεζίτης μετὰ τῆς κυρίας τοῦ κ. von Millingen.

—§—

Ἀφίκετο ὁ κ. W. Mallass ἐξεύστατος τῆς Ὁθ. Τραπεζίτης.

—§—

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας χάριν ἐπιστήμονικῆς παιδείας ὁ κ. Εὐστ. Εὐαγγελίδης, καὶ εἰς Ἐλβετίαν ὁ κ. Παπαδόπουλος, ἔπως σπουδάσῃ εὐρύτερον τὰ παιδαγωγικά. Ἀνεχώρησαν ἐπίσης χάριν σπουδῶν εἰς Σμύρνην αἱ δεσποινίδες Κ. Οἰκονομάκη, καὶ Δ. Κανθοπούλου, καὶ ὁ κ. Ν. Ι. Εὐθυμιάδης, εἰς Βηρυτὸν δὲ ὁ κ. Α. Η. Φατάλλας.

—§—

Ὁ μουσικὸς θίασος τῶν Βοημιδῶν ἀνεχώρησε τὴν τρίτην εἰς Βηρυτὸν πρὸς μεγίστην ὀλιψὴν τῆς χρυσῆς νεολαίας μας.

—§—

Ἀνεχώρησεν ἐπίσης καὶ ὁ ἐκ τεισάρων ἀνδρῶν μουσικὸς θίασος, ὅστις ἐπαινεῖται ἐν τῷ κερρανεῖῳ «Ἐδῆμ»

—§—

Τὴν παρελθούσαν τρίτην ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ «Νέος Γάλλος Ἡρακλῆς» κ. Χριστόδ. Διακεκριμένος παλαιστής, προτιθέμενος νὰ δώσῃ παραστάσεις τινὰς ἀθλητικῆς δυνάμεως. Τὴν πρώτην παράστασιν ἔδωκε τὴν ἐσπέραν τῆς πέμπτης ἐν τῷ κερρανεῖῳ «Ἐδῆμ» τοῦ κ. Φ. Καρμεφυλάκη, καθ' ἣν ἐξέπληξε τὸ δημόσιον διὰ τῶν ἀσκήσεων αὐτοῦ, αἵτινες καὶ ρώμην ἀσυνήθη καὶ τέχνην ἀπαράμιλλον ἀπαιτοῦσι. Ὁ κ. Χριστόδ. μετὰ μεγάλης εὐκολίας καὶ δεξιότητος ἐγείρει βάρη ὑπέρογκα καὶ διὰ τῶν χειρῶν καὶ διὰ τῶν σιαγῶν. Μετὰ τὸν ἰσχυρὸν βραχιόνά του ὑψώσε σφαῖρας 100 περίπου ὀκάδων ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς, διὰ δὲ τῶν σιαγῶν ἐκράτησε βυτίον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκάθητο ἄνθρωποι. Κόμπει σιδηρὰς ράβδους καὶ θέτει ἐπὶ τοῦ στήθους λιθίνας πλάκας φρεσῶν διαιστάσεων, τὰς ὁποίας θραύουσι διὰ σφύριγγος δύο ρυμμάλλει ἄνδρες.

Ὁ κ. Χριστόδ. προσκαλεῖ εἰς πάλιν οἰονόηποτε, καὶ ἂν δὲν τὸν καταβῶλη προτείνει μισθὸν, κατὰ τὸ πρόγραμμά του, 100 φράγκων, ἀρκεῖ νὰ τὴν εἰδοποιήσῃ πρὸ 10 ὡρῶν.

—§—

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάτην ὁ κ. Γεώργιος Γωσίου Πρωτοπλάτης ἠναγκάσθη τὴν δεσποινίδα Μαρτιανῶν Ἀποστόλου Εὐχήμεθα αὐτοῖς τὴν στέψιν ταχεῖον καὶ εὐδαίμονα.

—§—

Χθὲς κατέπλευσεν τὸ Γαλλικὸν ἀτυμοπλοῖον τῆς ἐταιρείας «Messageries Maritimes», ὅπερ ἀνεχώρησεν αὐθιμῶν.

—§—

Τὴν δευτέραν ἀναμείνεται τὸ «Φουρτουνα» κερμαῖον τὰς γραμματοπύρας τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ «Dankeld»

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΟΓΟΣ ΤΗΛΙΚΑΥΤΗΣ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ

Ἀξιότιμὲ κ. συντάκτα τοῦ «Νέου Ἐθνος».

Ἐπειδὴ καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ δι' ἄλλων μέσων διεδόθη ἡ φήμη εἶναι ἐν τῷ ἐφετεῖῳ ἡ μεταξὺ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἡγουμένου τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου δίκη ἀπέδη ὑπὲρ τοῦ δευτέρου, πάντες, πλὴν βεβηχίως τῶν ὀπαδῶν τῆς Θείμης, ἐνόμισαν εἶναι τὸ Ἐφετεῖον καταργησάν τὰ πρόνοια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἐκέρυξε τὸν Ἡγούμενον ἀνέξιρτητον, καὶ πλείστοι ἀπετάθησαν πρὸς ἡμᾶς ἀνυπομονοῦντες νὰ μάθωσι ποῖα μέτρα σκέπτεται νὰ λάβῃ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατόπιν τῆς ἀπεράσεως ταύτης τοῦ Ἐφετεῖου. Πρὸς ἡσυχίαν ἔθεν τῶν φίλων φρονούντων τῇ Ἐκκλησίᾳ παρακαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσῃτε τὴν ἀκόλουθα:

Ἡ ἀπερίσπαστος πρῶτος δικαστικὴ παρατυπία δίκου ὀνομαστικῆς, τοῦ ὅπερ οὐδεμίαν ἔχει σχέσηιν πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ὑπόθεσεως. Ἡ θέσις ἀρκ. τοῦ Ἡγουμένου πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον μένει οἷα ἦτο καὶ πρὸ τῆς δίκης. Τὰ πρόνοια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μένουσιν ἀθικτα. Ὁ Ἡγούμενος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε πανμῆνος, καὶ οὐδὲ δικαίωμα ἔχει νὰ ἐπέμψῃ εἰς τὰ τῆς διχειρίσεως τοῦ Μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου. Περιπλέον δὲ πιστεύομεν ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος οὐ ἐξέλη τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν μετριότητας καὶ θὰ λύσῃ ριζικῶς τὸ ζήτημα κατὰ τρόπον ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ καὶ πρὸς τοὺς ἱεροῦς τῆς Ἐκκλησίας κανόνας καὶ πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ βαρύτητα αὐτοῦ.

Θ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ, Δικηγόρου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 14)26 Ἰουλίου 91.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΛΗΘΥΣΙ.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΙΝΑΣ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ.

Ἐκ τοῦ θεάτρου τῶν μαχῶν. Κατὰ τὰς ἐν Λονδίῳ ἀληθείας

εἰδήσεις ἐκ Σουλ, ὁ Ἰαπωνικὸς στρατός προχωρεῖ πάντοτε. Τὸ σῶμα τοῦ Γεσάν προσέβαλεν ἰσχυρὰν θέσιν τῶν Κινέζων ἐν Σιγγ-Σουέν.

Οἱ περὶ τὴν μάχην ταύτην ἀπώλειαν εἰς 2,300. Προστίθει καὶ οἱ τὰ Ἰαπωνικὰ στρατεύματα ἦσαν τριπλάσια τῶν Κινεζικῶν.

Κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα ληφθὲν ἐν Λονδίῳ ἐκ Πιγγ-Γιάγγ αἱ ὀλικαὶ ἀπώλειαι τῶν Κινέζων ἀνέρχονται εἰς 17 χιλιάδας ἀνδρῶν. Ἐξ αὐτῶν 14,500 συνελήφθησαν αἰχμαλώτοι. Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων τούτων συγκαταριθμοῦνται ὁ στρατηγὸς καὶ ὀλόκληρον τὸ Κινεζικὸν ἐπιτελεῖον.

Τὴν αὐγὴν τοῦ Σαββάτου οἱ Ἰάπωνες προσέβαλον τὰς θέσεις τῶν Κινέζων ἐν Πιγγ-Γιάγγ. Κατ' ἀκολουσίαν τῆς προσβολῆς ταύτης ἐπηκολούθησε μεγάλη μάχη ἥτις διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Ἐπὶ τέλους οἱ Ἰάπωνες ἐκυρίευσαν τὴν θέσιν προσβαλόντες αὐτὴν ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐνσπείραντες τὸν πανικὸν μεταξὺ τῶν Κινέζων.

Ἐκ τῶν 20,000 Κινέζων, οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν μάχην ταύτην, 16,000 ἐφρονέθησαν ἡ ἡχμαλωτισθῆσαν.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ἰαπώνων ἀνέρχονται εἰς μόλις 30 νεκροὺς καὶ 270 τραυματίας.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΗΟΥΡΖΟΑ.

Ἀπεδίσθεν ἐν Τουλῶν ὁ ἀντιναύαρχος τοῦ Γαλλικοῦ ναυτικοῦ Μπουρζῶ εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν, πάσχων ἀπὸ μὲνόςσοδαρῶς.

Ἡ το διακεκριμένος ναυτικὸς καὶ ἔφερε τὸ παράσημον τῆς Λεγεώνας. Ἐξαιρετικαί τῷ ἀπεδύθησαν κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ τιμαί.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΝ Τῇ ΝΟΤΙῳ ΑΦΡΙΚῃ.

Ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου (τῆς νοτιωτάτης Ἀφρικῆς) ἀγγέλλεται ὅτι ἐν ἐκτάκτῳ συνελεύσει, συγκληθῆσιν ἐν Μπρέμερσδορφ τῆς Ζουαζιλάνδης, ἡ βασίλισσα τοῦ κράτους τούτου καὶ οἱ ὑπουργοὶ αὐτῆς ἀπερίσταν νὰ ζητήσωσι τὴν ἀγγλικὴν προστασίαν καὶ ν' ἀρνηθῶσι τὴν εἰς τοὺς Βόερος ὑπαγωγὴν.

Τηλεγραφήματα ἐκ Παρισίων εἶχον ἀγγεῖλαι εἶναι ἀπίως χωροῦσιν αἱ πρὸς ἐπιτελεῖν προσηγγίσεως Γαλλίας καὶ Ἰταλίας διπραγματεύσεις, αἵτινες ἐλπίζεται εἶναι ὁ ἀπολήξωσιν εἰς εὐτυχὲς ἀποτελεσμα. Ἡ εἰδήσις αὕτη, ἀσχετῶς πρὸς τὸ ἀναμφισβήτητον ἀγαθόν, ὅπερ θὰ προέκυπτεν ἐκ τῆς ἐπαληθεύσεως αὐτῆς φαίνεται κυρομένη ὑπὸ ἀλλεπαλλήλων τινῶν γεγονότων μαρτυρούτω, οὐσιώδη τινὰ τροπὴν τῶν ἐν Ρώμῃ πνευμάτω, ὡς πρὸς τὰς πρὸς τὴν Γαλλίαν σχέσεις τῆς χειρονήσου.

Ὁ Ρωμικὸς λαὸς ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἰταλία προτίθεται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὴν διατηρήσει τῆς ἰσχυροῦς ἐν τῇ Μεσογείῳ, δικαίως δὲ διεφεύθησαν αἱ ἀναδημοσιευθεῖσαι εἰδήσεις, ὧν τὸ ἀνυπόστατον ἀποδείκνυσι καὶ ἡ εἰς Γάραντα ἐπάνοδος τοῦ στόλου κατὰ τὴν τῆς Σεπτεμβρίου.

Ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ζήτημα τῆς βουλῆς τῶν λόρδων προκαλεῖ ἰκανὸν πάταγον. Ὁ Γάμπερλαῖν, ἐνωτικὸς φιλελεύθερος, ἐφέξε τὸ ἐργαδικὸν νομοσχέδιον τοῦ Γλάδττωνος, προσέθηκε δὲ ὅτι μάτην καταβίλλονται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως προσπάθειαι πρὸς διάλυσιν καὶ καταργήσιν τῆς βουλῆς τῶν λόρδων.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλλιέλμος ἐφθόνησε καὶ τὴν μουσικὴν δόξαν, ἀπηύθυνε δ' εἰς τὴν βασίλισσαν Μαργαρίταν ἄσμα ποιηθὲν καὶ τοισθὲν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐξείρον τὰ φυσικὰ καὶ ἐπικτήτα τῆς ἀνάστης χαρίσματα.

Ἡ «Ἡχώ», τὸ ὄργανον τῶν ριζοσπαστῶν, διαψεύδει διαρρηθῆν τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Σταμπούλωρ, ὅτι δὴθεν πρὸ τριετίας ἐπροτάθη αὐτῷ ὁ διαμελισμὸς τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τῆς τότε ριζοσπαστικῆς κυβερνήσεως ἐν Βερολίῳ.

Ἐκ Βελιγραδίου ἠγγέλλθη ἐπανειλημμένως ὅτι ἐν τῇ Παλαιᾷ Σερβίᾳ ἐγένοντο σπουδαῖαι ταραχαὶ καὶ ὅτι ἰδίως ἐξακτιχίλοι Τυρκοαλβανοὶ εἰσέβαλον εἰς τὴν κώμην Σιενίτσαν, ἥς ὁ διοικητὴς ἐζήτησεν ἐπιγόντως ἐπικουρίας. Ἀλλὰ πολλάκις εἰδήσεις τῆς αὐτῆς φύσεως ἐκ σερβικῆς προελεύσεως ἐφωραθήσαν ἀνυπόστατοι ἢ ὑπερβολικαί.

Καθ' ὅς ὁ παρισινὸς «Χρόνος» ἔχει πληροφορίας ἐκ Σοφίας, τὸ ὑπουργεῖον Στετλῶρ καὶ Ραδοσλάβωφ θὰ πικρατῆρῃ ἄμα τὰς νέας βουλευτικὰς ἐκλογαίς.

Μόλις τὴν ὁ τρίχοντος ἐσβέσθησαν οἱ πυρκαῖαι τῶν δασῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ κατάσβεσις ὀφείλεται εἰς ραγδαίαν βροχάν, αἵτινες κατέκλυσαν τὴν πεδιάδα τῆς Βισκόνας.

Ἀγγέλλονται οἱ γάμοι τοῦ πρίγκηπος Φραγκίσκου Ἰωσήφ Βάττεμπεργ, ὑπολοχαγῶ ἐν τῷ στρατῷ τῆς Ἑσθίας, μετὰ τῆς πλουσίας ἀμερικανίδος Ἄνας Γούλδ. Τὸ ἐτήσιον αὐτῆς εἰσόδημα ἀνέρχεται εἰς 600 χιλιάδας φράγκων.

Τηλεγραφήματα ἐκ Βιέννης πρὸς τὰ «Ἡμερηθια Νέα», ὅτι εἶνε βέβαιον ὅτι ὑπάρχει ἐν Σερβίᾳ συνωμοσία, σκοπούσα τὸν ἐκθρονισμὸν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου.

Τηλεγράφημα ἐκ Σατωδῶν ἀγγέλλει ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας παρεῖστη εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν, δι' ἧς ἐπερατώθησαν τὰ φθινοπωρινὰ γυμνάσια καὶ ἡ ὁποία ὑπῆρξε λαμπροτάτη. Εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἀριστον, ὅπερ ἐπηκολούθησε τὴν ἐπιθεώρησιν, ὁ Καζιμίρ Περὶ ἔφερε θερμὴν πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ

ΤΟ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΤΑΜΠΟΥΛΩΦ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΗΓΕΜΟΝΑ ΤΟΥ.

Αί «Ειδήσεις της Πετρούπολεως» δημοσιεύουσιν αντίγραφον του απειλητικού γράμματος, όπερ απήθυσεν ο Σταμπούλωφ εις τον πρίγκηπα Φερδινάνδον, πριν η καταλίπη την αρχήν. Έκ του γράμματος τούτου καταφαίνεται ότι, ότε ο Σταμπούλωφ έφωράθη έπιδουλευθείς την τιμήν του ύπουργού των Στρατιωτικών Σάδωφ, ο πρίγκηψ απήθυσεν αυτώ εκ Βιέννης κρυπτογραφικόν τηλεγράφημα, εν ώ απεκάλει φύλην και άνανδρον την διαγωγήν του.

Εις άπάντησιν ο πρωθυπουργός απήθυσεν εις τον ήγεμόνα του έπιστολήν εξ εικοσι σελίδων, εν η έμέμφετο αυτόν ως υποθάλλοντα την αντιπολίτευσιν και καταδίδοντα αυτή τα σχέδιά του. Απεκάλει τον πρίγκηπα χαμαιλέοντα, φιλόδοξον, παράσπονδον, συνένοχον εις τριάκοντα, τουλάχιστον πράξεις, ως η αντιπολίτευσις έβρινε παρανόμους. Ο Σταμπούλωφ ισχυρίζετο συν άλλοις ότι την βίαν ήναγκάσθη να μεταχειρισθ η πρώτον, διαταγή του πρίγκηπος, κατά περικαλλούς Ούγγαριδος έλθούσης εις Σοφίαν, όπως επιτύχη ίκανοποίησιν επί παραπτώματι διαπραχθέντι υπό του Φερδινάνδου, ότε η το έτι αξιωματικός εν Ούγγαρία. Το γράμμα προσήπτεν εις τον πρίγκηπα πολλές άλλας έλαφρότητας, πολλά άλλα σκάνδαλα διαπραχθέντα εν Σοφία, Φιλιππουπόλει και Τυρνόβω, κατήγγελλεν αυτόν ως σπαταλήσαντα τα χρήματα του κράτους εις ίπιζημίους κερδοσκοπίας, ηπειλεί δ' εν τέλει τον πρίγκηπα, εν περιπτώσει δίκης, δι' αποκαλύψεων, αίτινες θα κατέφερον κατ' αυτού δεινά κτυπήματα.

Έπειδή τα διεννατα φύλλα σιγώσιν έτι, άγνωσμένον γράρει η «Ν. Ημέρα», εάν πράγματι το δημοσιευθέν εν Πετρούπολει γράμμα εινε αυθεντικόν. Αλλ' εάν αληθώς ο Σταμπούλωφ έτόλμησε ν' απευθύνη τοιοϋτο γράμμα εις τον ήγεμόνα και να παραδώση αυτό εις την δημοσιότητα, εινε πρόδηλον ότι επίκεινται σκάνδαλα δεινότερα των μέχρι τούδε. Παρά τας παραινέσεις των άγγλικών και αυστρουγγαρικών φύλλων, ο ήγεμών δεν δύναται ν' ανεχθ η τόσο η υπερβολήν ύβρεως και όφειλει χάριν της τιμής του να καταδιώξη άμειλίτως τον άνδρα, εις ο όφειλει το στέμμα του, η διάστασις δ' αυτη θ' αποβ η όλεθρία εις την Βουλγαρίαν και θα σείση εκ θεμελίων το καθεστώς. Έξ έπιστολής εις των έστώτων ύπουργών, ληφθείσης εις Βιέννην, εξάγεται ότι απεφασίσθη η εις δίκην παραπομπή του Σταμπούλωφ και ότι εις την προσεχ η Σοβράνην ή έποβληθ η κατ' αυτου

κατηγορητήριον ως σπαταλήσαντος και σφετερισθέντος δημόσια χρήματα. Αυτός ο Σταμπούλωφ θεωρεί βέβαιον ότι θα ριθ η προσεχώς εις την φυλακήν του Μέλανος Τζαμίου, ένθα έρριψεν αυτός τον Καραβέλωφ. Οι νίοι ύπουργοί κρίνουσιν αυτόν επικίνδυνον έφ' όσον εινε έλεύθερος. Έν γένει οι είδημένες φρονούσιν, ότι επίκεινται εν Βουλγαρία σπουδαία γεγονότα.

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 2000

Ο εν Παρισίοις ακαδημαϊκός και διάσημος χημικός Berthelot εξεφώνησεν εν συμποσίω δοθέντι παρά χημικών λόγον, εν ώ παρέσχεν φανταστικήν εικόνα της ανθρωπότητος του μέλλοντος, του πολιτισμού των προσεχών χρόνων, όσον θα μεταπλάση αυτόν η έπιστήμη. Ο λόγος ούτος εινε περίεργος σελις, χαρακτηριστικωτάτη δια το παράβολον των έλπίδων, οι εμπνέουσιν αι μεγάλαι πρόοδοι της έπιστήμης. Δι' ταυτα θεωρήσαμεν χρήσιμον την εις του έμετέρους αναγνώστας μετιδώσιν του ώραιου τούτου λόγου του κορυφαίου των Γάλλων χημικών, περιστάνοντος εύφραδώς την δια της χημείας μεταμόρφωσιν του ανθρωπίνου βίου.

Το μέλλον της χημείας έσται άνευ άμφιβολίας πολλώ ανώτερον του παρελθόντος αυτής. Αφ' έτι με να είπω εις ήμας τα περι τούτου δνειρά μου. Εινε ώραιον το βαιίνεν περί τ' αυτόν δια των πραγμάτων μιν, όσάκις τούτο εινε δυνατόν, αλλά πάντοτε όμως δια της διανοίας. Η έλπίς εινε η ώδοΰσα τον ανθρωπον και παρέχουσα εις αυτόν την πρός τα μεγάλα ένεργειαν. Δοθείσης δε άπαξ της ώθήσεως, δεν πραγματοποιούνται μιν πάντοτε τα προσδοκώθιντα, αλλά πραγματοποιείται όμως άλλο τι, πολλάκις έτι επιφανέστερον. Τίς θα ήθελε τολμήσει να προαγγείλη πρό εκούτων έτών την φωτογραφίαν και το τηλεφώνων;

Αφ' έτι με λοιπόν να είπω εις ήμας τα δνειρά μου. Η ώρα εινε κατάλληλος, διότι μετά την πόσιν εκφράζει τις τα ένδομυχούτα μυστικά.

Έγινε πολλάκις λόγος περί του μέλλοντος των ανθρωπίνων κοινωνιών' ως φαντασθ λοιπόν και έγω αυτάς οίαι έσονται εν έτει 2000. έννοείται ότι θα εξετάσω αυτάς εκ χημικής άπόψεως, άφ' ου άλλως η χημεία η το άντικείμενον του ήμετέρου συμποσίου τούτου.

Έν εκείνω τω χρόνω δεν θα ύπάρχωσι πλέον εν τω κόσμω ούτε γεωπονία, ούτε ποιμένες, ούτε γεωργοί. Το πρόβλημα της ανθρωπίνης ύπάρξεως, δια της καλλιέργειας της γης θα έχη καταργηθ η δια της χημείας. Δεν θα ύπάρχωσι πλέον άνθρακωρυχία και ύποχθόναι βιομηχανία, κατ' ακολουθίαν ούτε άπεργίαι ορυχέων. Το πρόβλημα των καυσίμων ύλών θα καταργηθ η δια της συνδρομής της χημείας και της φυσικής. Δεν θα ύπάρχωσι πλέον ούτε τελωνεία, ούτε προστατευτικόν σύστημα, ούτε πόλεμοι, ούτε σύνορα ποτιζόμενα υπό αίματων ανθρωπίνων, Η άεροπορία μετά των εκ της χημείας εκπηγάζόντων κινητηρίων αυτης οργάνων θα έχη μεταβάλλει πάντα ταυτα εις πράγματα παρελθόντα και άπραγμάτευτα. Η ανθρωπότης θα έχη προχωρήσει τότε πολύ προς την πραγμάτωσιν των όνειρων του σοσιαλισμού... , άρκει να κατορθωθ η ή ανακάλυψις χημείας πνευματικής μελλούσης να μεταβάλλη την ήθικην φύσιν του ανθρωπου εν' ίσως ριζικώς όσον η καθ' ήμας χημεία μεταβάλλει την ύλικήν φύσιν.

Αι επαγγελίαι αυται εινε μεγάλα, αλλά πώς θα πραγματοποιώσι; Τούτο θα πειραθώ να είπω εις ήμας.

Το θεμελιώδες πρόβλημα της βιομηχανίας έγκειται εις την ανακάλυψιν πηγών ενεργείας ανεξάντητων και άνανεουμένων σχεδόν άνευ έργασίας.

Είδομεν ηδη την δύναμιν των ανθρωπίνων χειρών άντεκαθισταμένην υπό της του άτμου, ητοι υπό της χημικής ενεργείας της εκπηγάζουσης εκ της καύσεως του άνθρακος' αλλά το ύλικόν τούτο κατ' ανάγκην εξάγεται επιπόνως από της γης και η ποσότης αυτού έλαττεύεται άπύστως. Πρέπει να εύρεθ η καλλίτερον προς άντικατάστασιν αυτού, η δε βάσις της ανακάλυψεως ταύτης εινε εύληπτος' πρέπει να χρησιμοποιηθ η ήλικική θερμότης, πρέπει να χρησιμοποιηθ η εν τω κέντρω της γήινης σφαιρας θερμότης. Αι όηνεκείς πρόοδοι της έπιστήμης παρέχουσι την εύλογον έλπίδα, ότι θα επιτευχθ η η χρήσις των νέων τούτων πηγών ενεργείας άτελεωτήτου. Θα ήρκει η σκαφή φρεάτων έχόντων βάθος τρισχιλίων μέχρι τετραχιλίων μέτρων, τοϋθ' όπερ δεν υπερβαίνει ίσως ηδη τα μέσα της σημερινής μηχανικής, και πολύ μάλλον της του μέλλοντος.

Έν τω βάθει εκείνω θα εύρεθ η θερμότης, πηγή πάσης ζωής και πάσης τέχνης. Το δε εν τω βάθει ύδωρ τούτων των φρεάτων έμελλε να έρχεται εις θερμοκρασίαν ύψηλήν και άναπτύσσει ίσως εναντιον προς κίνησιν πάσης οίσαδηποτε μηχανής.

Η δε άίνεσος του ύδατος εκείνου διύλισης έμελλε να παράγ η το καθαρόν εκείνο ύδωρ το άπηλλαγμένον παντός μικροβίου, όπερ άναζητούμεν σήμερα δια μεγάλων δαπανών εν πηγαίς ένίοτε μεμολυσμέναις. Έν τω βάθει εκείνω η έπιστήμη του μέλλοντος θα αποκρήση πηγήν θερμοηλεκτρικής ενεργείας άπεριορίστου και άπύστως άνανεουμένης. Θα παρίστατο λοιπόν η δύναμις άπανταχού, εν άπασι τοίς σημείοις της γήινης σφαιρας, και πολλάκις γιλιετηρίδες αιώνων θα παρήρχοντο πριν η έπέλθ η αισθητή μείωσις της μεγάλης δυνάμεως ταύτης.

Αλλ' έπανελάβωμεν εις το προκείμενον, ητοι εις την χημείαν. Ο λέγων πηγήν ενεργείας θερμογόνου η ήλεκτρικής λέγει πηγήν ενεργείας χημικής. Τοιαύτης δ' ύπαρχούσης πηγής, η κατασκευή πάντων των χημικών προϊόντων άπεβαίνει εύχερης και οικονομική εν παντι χρόνω και τόπω, εν παντί σημείω της επιφανείας της γήινης σφαιρας.

Ούτω θα εύρεθ η οικονομική λύσις του μεγίστου ίσως των εις την χημείαν αναγομένων προβλημάτων, του της κατασκευής των θερεπτικών ύλών. Και κατ' αρχήν μιν εινε ηδη λευκώων η σύνθεσις των λιπών και των έλαιών έχει κατορθωθ η από τεσσαρακοταετίας, η δε των σακχάρων και των ύδρογονοανθράκων συντελείται σήμερα και η των άζωτούγων αμαμάτων δεν άπέχει πολύ από της πραγματοποίησεως. Ούτω δη το πρόβλημα των τροφίμων, μη το λησμονήσωμεν, εινε πρόβλημα χημικόν. Καθ' ην ήμεραν η ενεργεία κατορθωθ η οικονομικώς δεν θα βραδύνη να επέλθ η και η κατασκευή παντοειδών τροφίμων δια του άνθρακος, παραλαμβανομένου από του άνθρακικού όξέος, του ύδρογόνου και του όξυγόνου, λαμβανομένου από του ύδατος, δια του άζώτου, εξαχθέντων εκ της άτμοσφαιρας.

Τούθ' όπερ μέχρι τούδε έπραξαν τα φυτά, βοηθούμενα υπό της εκ του περιβάλλοντος σύμπαντος παραλαμβανομένης ενεργείας τελούμεν ήμετις ηδη και θα τελώσωμεν έτι καλλίτερον προέδοντας του χρόνου κατά τρόπον εκτενέστερον και έντελέστερον η η φύσις, διότι τσαυτή εινε η δύναμις της χημικής συνθέσεως.

Θα έλθ η ήμερα, καθ' ην έκαστος θα συμπαραλαμβάν η προς ίδιαν τροφήν θηκάσιον άζωτούγων ύλών, βώλων λιπαρών ούσιων, μικρόν τεμάχιον άμύλου η σακχάρου, φελλίδιον άρωματικών ήδυσμάτων, ταυτα πάντα κατασκευασμένα οικονομικώς και εις άνεξανλήτους ποσότητες υπό των ήμετέρων έργαστασίων. Και δη θα παράγονται ταυτα πάντα άνεξαρτήτως από των άκωνομίστων έποχών του έτους, της βροχής η της ξηρασίας, της θερμότητος της μαραινούσης τα φυτά η του παγετου του καταστρέφοντος πύσαν έλπίδα κερπορορίας, και έσονται άπηλλαγμένα των παθογόνων ένείνων μικροβίων, της έστιας των επιδημιών, των πλεμιών της ανθρωπίνης ζωής.

Την ήμεραν εκείνην η χημεία θα έχη επιτελείσει εν τω κόσμω μεταβολήν ριζικήν, ης

ούδεις δύναται να προυπολογίσ η την έκτασιν. Δεν θα ύπάρχωσι πλέον ούτε άγροί καλυπτόμενοι υπό άμυγών, ούτε άμπελώνες, ούτε λευκώωνες πλήρεις κτηνών. Τοϋ δε ανθρωπου θα ύπάρχη η γλυκύτης και ήθικότης, έπειδή θα καύση να ζ η εν μέσω σφαγών και καταστροφής πλασμάτων ζώντων. Δεν θα ύπάρχη πλέον διαφορά μεταξύ χωρών εύφρών και χωρών άφρών. Ίσως μάλιστα οι άμυγώεις έρμιοι άποδώσιν η επίλεκτος διακομή των ανθρωπίνων πολιτισμών, έπειδή έσονται υγιενότεραι των μεμολυσμένων ποταμωχώτων η υπό της θαλασσίας άμμου προσκεχωσμένων έδαφών και των εκ της σήψεως πεπιεσμένων έλαδών πεδιάδων, αίτινες εινε σήμερα αι έδραι της καθ' ήμας γεωργίας.

Έν δε τω καθολικω τούτω βσιλείω της χημικής δυνάμεως μη πιστεύετε ότι προσωρισται να εκλίπωσιν η τέχνη, η καλλονή, το δέλιγγρον του ανθρωπίνου βίου. Η γήνην επίφανεια θα καύση χρησιμοποιουμένη ως σήμερα η μάλλον, ως το είπωμεν ταπεινή τ η φωνή, παραμορφουμένη υπό των εις γεωμετρικά σχήματα σχιζόντων αυτην έργων του γεωπόνου' θα καλυφθ η δε τότε υπό χλόης, υπό δασών, υπό άνθών. Η δε γ η θα καταστ η εύρος κήπος, ποτιζόμενος υπό της άφθόου εκχύσεως των ύποχθόντων ύδάτων, και το ανθρωπίνον γένος θα ζήση επ' αυτης εν άφθονη και εν τ η χαρμονη του μυθεουμένου χρυσου αιώνο. Αλλά μη νομίζετε όμως, ότι θα ζήσωσιν οι ανθρωποι εν άργη και ήθικη διασπορ η.

Η έργασία άποτελεί μέρος της εύτυχίας. Τίς γνωρίζει τούτο καλλίτερον των ένταυθα παρόντων χημικών; Δεν έχει ρηθ η εν τ η Σοφία Σολομωντος ότι ο πόνων περι την σοφίαν αυξάνει την έργασίαν; Έν τω μέλλοντι χρυσω αιώνη έκαστος θα έργασθ η είπερ ποτέ. Ο δε ανθρωπος ο έργαζόμενος εινε αγαθός, και η έργασία εινε η πηγή πάσης άρετης. Έν τω άνωθενώμηνω εκείνω κόσμω έκαστος θα έργαζήται, μετά ζήλου, έπειδή δ' άπολαμβάν η τον καρπόν της έργασίας αυτου, έκαστος δε θα εύ η εν τ η άνταμοιβη ταυτη τ η νομίμω και όλοσχερ η τα μέσα προς ύψιστην άνάπτυξιν της πνευματικής, ήθικης και αισθητικής αυτου προόδου.

Κύριοι, είτε άν εκπληρωθώσι ταυτα τα δνειρα είτε άλλα, θα εινε πάντοτε αληθές, ότι η εύτυχία άποκρίται δια της δράσεως και εν τ η δράσει προαγομένη εις την άνωτάτην αυτης έντασιν.

«Αυτη εστιν η νίκη η νικήσασα τον κόσμον, κατ' το άρχαίον χριστιανικόν λόγον, η πίστις ήμων.»

Έκ του περιοδικου «ΕΣΤΙΑΣ»

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

- Σίτος, προς γρ. 12-14 το κοιλόν.
- Κριθη, προς γρ. 8-8 1/4
- Οροβος έντόπιος, προς γρ. 16.
- Βαμβακόσπορος προς γρ. 2 1/4 την λίτραν.
- Βαμβακία, προς γρ. 12-13 την λίτραν (δκ. 2 1/2.)
- Βρώμη, προς 22 παρ. η δκ.
- Μαλλία 12-14 την λίτραν.
- Έλαιον, έξωτετικού προς γρ. 14 την λίτραν.
- Έλαιον έντόπιον, προς 16 την λίτραν.
- Ζάχαρις, προς γρ. 312 τον σάκκον.
- Καφές, προς γρ. 21 1/2 την όκάν γονδρ.
- Ορόβον, προς γρ. 175-182 τον σάκκον.
- Σάπων, προς γρ. 6-6 1/2 την όκάν.
- Πετρέλαιον Καυκάσου προς γρ. 36-37.
- Χαρρούπια 70-72 γρ. το κνυτάρ. 180 όκαδών.
- Με λίραν άγγλικήν γρόσια 182.
- Ο βάμβαξ, ο βαμβακόσπορος και η σταφίς πληρώνουσι την δεκάτην κατ' την εξαγωγήν.

Υπεύθυνος ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.